

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้สูญเสียเวลาของลูกไปในสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ของโลกที่มีขีดจำกัดนี้ ให้ความคิดในสติปัญญาของลูกสูงส่งเสมอ

คำถาม: ลูกคนไหนที่สามารถนำคำแนะนำสั่งสอนที่พ่อให้ไปปฏิบัติได้?

คำตอบ: ผู้ที่สำรวจตรวจสอบตนเอง ผู้ที่ไม่มีการแสดงภายนอกแต่อยู่ในความซาบซึ้งทางจิตที่สามารถที่จะนำทุกคำแนะนำสั่งสอนของพ่อไปปฏิบัติ ลูกๆ ไม่ควรจะมีอารมณ์ที่ผิดใดๆ ควรมีความสะอาดอย่างแท้จริงภายในตัวลูก ลูกดวงวิญญาณควรจะดีมาก ลูกควรจะมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว อย่าให้มีสันสการ์ของน้ำเกลือใดๆ และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถนำทุกคำแนะนำสั่งสอนของพ่อไปสู่การปฏิบัติ

โอมชานติ ลูกไม่เพียงแต่กำลังนั่งในการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจรัสถึง แต่ลูกมีความซาบซึ้งด้วยเช่นกันว่า ลูกกำลังก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า(ปารีสถานของลูก)ด้วยการทำตามศรัทธา ลูกควรจะมีความสุขและความกระตือรือร้นอย่างมาก สิ่งทีไรประโยชน์และขยะทั้งหมดควรจะถูกล้างออกไปในเวลานี้ ลูกควรจะมีความกระตือรือร้นมากเมื่อเห็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ยิ่งลูกอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจรัสถึงมากเท่าไรก็จะมียิ่งมีการพัฒนามากขึ้นเท่านั้น พ่อพูดว่า ต้องมีมหาวิทยาลัยทางจิตนี้สำหรับลูกๆ ของลูกคือ “มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก” ดังนั้นมหาวิทยาลัยนี้อยู่ที่ไหน? มหาวิทยาลัยนี้ได้มีการสร้างขึ้นสำหรับลูกโดยเฉพาะเป็นพิเศษ พร้อมกันนั้นควรจะมีความหวังที่สูงสุดด้วยเช่นกัน ลูกควรจะมีความคิดที่สูงสุดดีมาก ทั้งวันทั้งคืนพ่อก็คิดเกี่ยวกับวิธีที่จะสอนลูกๆ และทำให้ลูกจะสามารถที่จะสอบผ่านการสอบที่สูงที่สุดที่ลูกกลายเป็นนายของโลก ตั้งแต่แล้วลูกดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และดังนั้นร่างของลูกก็บริสุทธิ์และสวยงามอย่างสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน ลูกเคยมีอาณาจักรที่สูงส่งมาก เวลานั้นลูกได้สูญเสียเวลาไปมากในสิ่งทีไรประโยชน์ของโลกที่มีขีดจำกัดนี้ ลูกนักเรียนไม่ควรจะมีความคิดที่สับสนใดๆ ลูกได้ตั้งคณะกรรมการที่ดีมากมายแต่ก็ไม่ได้มีพลังใดๆ ลูกบอกเรื่องราวหลายต่อหลายเรื่องแก่กันและกันว่าลูกจะทำการนี้หรือสิ่งนั้น มายาก็พูดว่า ฉันจะบีบจมูกหรือหูของพวกเขา พวกเขาไม่ได้มีความรักต่อพ่อ มีคำพูดที่ว่า “มนุษย์ต้องการให้บางสิ่งเกิดขึ้นและมีสิ่งอื่นเกิดขึ้นแทน” ดังนั้นมายาก็หยุดยั้งลูกจากการทำบางสิ่งใด มายาหลอกลวงลูกอย่างมาก เธอตัดหูของลูก พ่อทำให้ลูกๆ สูงส่งมาก ท่านให้คำแนะนำสั่งสอนลูกที่จะทำการนี้สิ่งนั้นและสิ่งอื่นๆ บาบาก็ได้ส่งลูกสาวที่สูงศักดิ์มากออกไปข้างนอกเพื่อทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกบางคนก็ถามว่า: บาบา เราควรที่จะไปรับการฝึกอบรมไหม? บาบาก็พูดว่า ลูกๆ ก่อนอื่นใดขจัดความอ่อนแอของลูกเอง ตรวจสอบตนเอง: ฉันมีข้อบกพร่องมากมายเพียงใด มายาทำให้แม่แต่มหารัตินี้ยิ่งใหญ่ขึ้นกลายเป็นน้ำเกลือ มีลูกที่เป็นน้ำเกลือเช่นนั้น เขาไม่เคยจดจำพ่อ พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่ง เอ บี ซี ของความรู้ พวกเขามีการโอ้อวดภายนอกอย่างมากมาย ที่นี้ลูกต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองมาก อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ประพฤติตนในลักษณะที่ราวกับว่าลูกนั้นไม่รู้หนังสือ เมื่อบางคนมีเงินแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาที่มีความซาบซึ้งมาก พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขานั้นล้มละลายอย่างสิ้นเชิง มายาไม่ปล่อยให้พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ มายามีพลังมาก เมื่อบายายกย่องพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย พวกเขาที่มีความสุขมากกับสิ่งนั้น ทั้งวันทั้งคืนบาบาก็คิดว่าจะต้องมีมหาวิทยาลัยขึ้นหนึ่งที่ลูกๆ สามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างดี ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะไปสวรรค์ และดังนั้นองค์ของความสูงของลูกควรจะสูง บาบาให้ยาหลายขนานแก่ลูกที่จะทำให้ลูกมีความซาบซึ้ง เมื่อบุคคลที่ล้มละลายนั้นดื่มเหล้า เขาก็คิดว่าเขาเป็นราชา แต่เมื่อผลกระทบของเหล้านั้นหมดลง เขาก็กลับคืนสู่สภาพเดิม อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกมีความซาบซึ้งทางจิต ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้กลายเป็นครูของลูกและกำลังสอนลูก และกำลังให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกที่จะทำการนี้และสิ่งนั้น บางครั้งลูกบางคนมีความภาคภูมิใจที่ผิดๆ มีมายาใช้ใหม่! ลูกแต่งเรื่องต่างๆ ขึ้น อย่าได้ถามเลย! พ่อเข้าใจว่าลูกๆ เหล่านั้นไม่สามารถดำเนินต่อไปที่นี้ได้ จะต้องมีความสะอาดอย่างมากภายในตัวลูก ลูกดวงวิญญาณต้องดีมาก ลูกเคยมีการแต่งงานด้วยความรัก ในการแต่งงานด้วยความรักนั้นมีความรักอย่างมากมาย ผู้เดียวนั้นคือสามีเหนือสามีทั้งหมด ดังนั้นจึงไม่มีเพียงหนึ่งเดียว แต่มีลูกมากมายที่มีการแต่งงานด้วยความรัก ลูกทั้งหมดพูดว่า ลูกได้หมั้นหมายกับชีพบบาแล้ว ลูกกำลังจะไปนั่งในสวรรค์ นี่เป็นเรื่องของความสูงเป็นอย่างมาก ภายในลูกควรจะคิดว่าบาบากำลังประดับประดาลูกมากเพียงใด ชีพบบาตกแต่งประดับประดาลูกผ่านผู้นี้(บราห์มา) สติปัญญาของลูกก็รู้ว่าการมีการจดจรัสถึงพ่อลูกก็จะกลับมาสโตนโดปรธาน ไม่มีใครรู้ความรู้นี้เลย มีความซาบซึ้งอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ในปัจจุบันนี้ไม่มีความซาบซึ้งเท่าที่ควร มีคำกล่าวว่า “หากท่านต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสให้ถามโกบและโกบี” ลูกดวงวิญญาณบางคนก็สับสนมาก! ราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในกองดิน พ่อมาและเปลี่ยนแปลงลูก ท่านมาเพื่อจะชุบชีวิตลูก เมื่อผู้คนมีการเปลี่ยนต่อมของเขา พวกเขาที่มีความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกได้พบกับพ่อแล้ว และดังนั้นจึงเป็นเหมือนราวกับว่าเรือของลูกนั้นได้ข้ามฟากไปแล้ว ลูกเข้าใจสิ่งนั้นเช่นที่เวลานี้ลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างรวดเร็วมาก ลูกควรจะมีสุขมากและควรจะมีใจใสเกี่ยวกับสิ่งนี้ทั้งวันทั้งคืนด้วยเช่นกัน ดูสิลูกได้พบผู้ที่อยู่ในฐานะที่เป็นจอมพล! ทั้งวันทั้งคืนลูกควรจะเฝ้าแต่ไม่ว่างเว้นกับความคิดเหล่านี้ ผู้ที่ตระหนักรู้จักและเข้าใจบาบาอย่างชัดเจนก็เริ่มที่จะโยยบิน เวลานั้นลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่คนอื่นอยู่ในสิ่งสับสน ราวกับว่าพวกเขาอาศัยอยู่ในกระท่อมเล็กๆ ที่สร้างขึ้นมาจากกองขยะ มีเพียงกระท่อมเล็กๆ มากมาย และนี่ก็คือเรื่องของความไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นชีพบบากำลังแสดงวิธีที่ง่ายดายมากแก่ลูกที่จะช่วยให้ลูกนำตนเองออกมาจากสิ่งนั้น: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกรู้ว่าในเวลานี้ ทั้งลูกดวง

วิญญาณและร่างกายของลูกนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกได้ก้าวออกมาจากโลกนั้นแล้ว ผู้ที่ได้ก้าวออกมาจากโลกนั้นก็รู้แจ้งในความรู้ในเวลานี้ ลูกได้พบกับพ่อแล้ว ดังนั้นลูกต้องการอะไรอีก? เมื่อลูกมีความซาบซึ้งนี้เท่านั้นที่ลูกสามารถอธิบายสิ่งนี้ให้ผู้อื่นได้ พ่อมาแล้ว ท่านทำให้เราดวงวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์เขาก็จะได้รับร่างกายที่ชั้นหนึ่ง ดูซิว่าเวลานี้ลูกดวงวิญญาณนั่งอยู่ที่ไหน? ลูกกำลังนั่งอยู่ในกระท่อมของลูก ร่างกายของลูก โลกนี้ดโมประธาน (ไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์) ลูกกำลังนั่งอยู่ข้างกองขยะ เพียงแต่คิดว่าลูกได้ออกมาจากที่ไหน เวลานั้นพ่อได้นำลูกออกมาจากน้ำนิ่งและสกปรก ดังนั้นเวลานี้ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสะอาด จากนั้นลูกก็จะมีประสาทราชวังชั้นหนึ่งที่สร้างขึ้นมาเพื่ออาศัยอยู่ พ่อกำลังตกแต่งประดับประดาลูกดวงวิญญาณและกำลังนำลูกไปสวรรค์ ลูกๆ ควรมีความคิดในรูปแบบนี้อยู่ภายในตัวลูก พ่อทำให้ความซาบซึ้งของลูกขึ้นสูงมาก ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ลูกเคยสูงส่งมาก และแล้วลูกก็ค่อยๆ เริ่มที่จะตกลงมาที่ละน้อยจนกระทั่งถึงเวลานี้เมื่อลูกไปถึงจุดต่ำสุด เมื่อลูกดวงวิญญาณอยู่ในวัดของชีวา ลูกก็บริสุทธิ์มาก ดังนั้นในเวลานี้ลูกควรมารวมตัวกันและทำความเพียรพยายามที่จะกลับมายังวัดของชีวา บาบaprะหลาดใจมากที่ลูกๆ ไม่ได้มีสมองมากพอที่จะทำเช่นนั้น บาบaprะหลาดใจมากที่ลูกออกมาจากที่ไหน? ท่านคือพ่อผู้ที่ได้ก่อตั้งรัฐบาลพันดาบนี้ บาร์ดที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นสวรรค์ เวลานั้นเป็นนรก ทั้งหมดนี้หมายถึงดวงวิญญาณ บาบaprะหลาดใจมากที่ยังต้องดวงวิญญาณ โลกที่ลูกดวงวิญญาณอยู่ในเวลานี้ดโมประธานอย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เองลูกจึงจดจำพ่อและพูดว่า “بابาได้โปรดมาและพาพวกเรากลับบ้าน!” แม้ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูกก็ควรมีความคิดเช่นนี้ เหตุนี้เองبابาพูดว่า ต้องมีการสร้างมหาวิทยาลัยชั้นหนึ่งสำหรับลูกๆ ซึ่งมีการสร้างขึ้นทุกวงจร ความคิดของลูกควรจะสูงศักดิ์มาก ในปัจจุบันลูกไม่มีความซาบซึ้งเช่นนั้น หากลูกเคยมีความซาบซึ้งนั้น ลูกก็สามารถแสดงความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ไม่เข้าใจความหมายของ “มหาวิทยาลัย” ลูกไม่ได้คงความซาบซึ้งที่สูงศักดิ์นั้นไว้ มายากำลังกดลูกอยู่ บาบาอธิบายว่า: ลูกๆ ต้องไม่มีความซาบซึ้งในรูปแบบที่ผิด ลูกแต่ละคนควรจะตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกมีคุณสมบัติใดและลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนและกำลังช่วยเหลือมากเพียงใด ลูกไม่ควรเพียงแค่นั่งบ่นเรื่องราว ลูกต้องนำสิ่งที่ลูกพูดไปปฏิบัติ ลูกไม่ควรเพียงแค่นั่งบ่นเรื่องราว วันนี้ลูกพูดว่า ลูกกำลังจะทำบางสิ่ง พรุ่งนี้ความตายจะมาถึงแล้วทุกสิ่งก็จะบสยลงอย่างสมบูรณ์สำหรับลูก ลูกจะไม่พูดเช่นนี้ในสวรรค์ ความตายก่อนเวลาอันควรจะไม่เกิดขึ้นในสวรรค์ ความตายไม่สามารถไปทีนั้นได้ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข ความตายไม่มีสิทธิ์ที่จะเข้าไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องเข้าใจความหมายของ “อาณาจักรของราวัน” และ “อาณาจักรของราม” สงครามของลูกเวลานี้เป็นไปกับราวัน สำนักที่เป็นร่างทำความมหัศจรรย์มากที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ด้วยการกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ ลูกดวงวิญญาณก็กลับมาสะอาด ลูกเข้าใจว่าลูกจะมีปราสาทราชวังแบบใดทีนั้น เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นลูกจะมีการพัฒนาตนเองตามลำดับกันไป และทำให้ตนเองมีค่า เนื่องจากลูกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ ลูกจึงได้รับร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึง ลูกควรมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! ลูกเข้าใจว่าبابามาเพื่อเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามมายาก็ทำสงครามกับลูกในวิธีที่แฝงตัว สงครามของลูกนั้นแฝงตัว เหตุนี้เองลูกจึงเรียกได้ว่าเป็นนักรบนิรนาม ไม่มีนักรบนิรนามอื่นใด ลูกนั้นเรียกว่าเป็นนักรบ ชื่อของผู้อื่นทั้งหมดจะปรากฏอยู่ในทะเบียน พวกเขาได้ใช้สัญลักษณ์ของลูกนักรบนิรนาม ลูกนั้นแฝงตัวมากที่ไม่มีใครรู้จักลูก ลูกได้รับชัยชนะเหนือทั้งโลกเพื่อที่จะควบคุมมายา เมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อมายาก็ทำให้ลูกสับสน ลูกก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองทุกวงจร ลูกคือนักรบนิรนามที่จดจำเพียงแต่พ่อ ลูกไม่จำเป็นแม้กระทั่งต้องเคลื่อนไหวมือหรือเท้าของลูกในสิ่งนี้ บาบaprะหลาดใจมากที่ลูกเห็นหลายวิธีที่จะมีการจดจำระลึกขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา คงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องศึกษาความรู้นี้ด้วยเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นอะไร และเวลานี้ลูกเป็นอะไร ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นอะไร ท่านให้วิธีการที่ง่ายตายเช่นนั้นแก่ลูก ไม่ว่าลูกดวงวิญญาณจะมีชีวิตอยู่ที่ไหน จงจดจำระลึกถึงพ่อ เพื่อที่สนิมจะถูกขจัดออกไปจากลูก ท่านได้แสดงวิธีการนี้แก่ลูกทุกวงจร พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาสะอาดประธาน ลูกไม่มีบ่วงพันธะอื่นใดนอกจากสิ่งนี้ แม้ว่าลูกจะไปห้องอาบน้ำ จงคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่สิ่งสกปรกในลูกดวงวิญญาณสามารถถูกขจัดออกไปได้ ลูกไม่ต้องแค้นดีลด์ให้กับดวงวิญญาณ ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งที่บอกของหนทางความเสื่อมใสศรัทธา ไม่จำเป็นต้องมีสิ่งเหล่านั้นในหนทางของความรู้ ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายแม้แต่หนึ่งสตางค์ แม้แต่ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้านลูกก็สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้ง่ายตายมาก! บาบาคือพ่อของเรา ครูของเราและครูของเรามา โดยทั่วไปแล้วกฎนั้นก็คือการจดจำระลึกถึงพ่อของลูกเป็นอันดับแรก จากนั้นก็ครูของลูก แล้วก็ครูของลูก ลูกจะจดจำครูของลูกอย่างแน่นอนเพราะลูกได้รับมรดกของการศึกษาจากเขา และแล้วเมื่อลูกไปถึงวัยเกษียณ ลูกก็มีครู พ่อได้ให้ทุกสิ่งแบบขายส่งแก่ลูก บาบaprะหลาดใจมากที่อาณาจักรแก่ลูกแบบขายส่งเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด เมื่อหญิงสาวแต่งงานเธอก็ได้รับสินสอดทองหมั้นที่แฝงตัว พวกเขาจะไม่มีการแสดงออกภายนอกเกี่ยวกับสิ่งนั้น “การให้ทานที่แฝงตัว” ก็ได้รับการจดจำมา ชีพبابาแฝงตัวด้วยเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความหลงทะนงตนในสิ่งนี้ บางคนมีความหลงทะนงตนอย่างมากที่ต้องการที่จะให้ทุกคนรู้เห็นสิ่งที่พวกเขาให้ ที่นี้ทุกสิ่งนั้นแฝงตัว พ่อให้อำนาจในการปกครองทั้งโลกแก่ลูกอย่างเป็นสินสอด ลูกกำลังได้รับการประดับประดาในวิธีที่แฝงตัวมาก ลูกได้รับสินสอดอย่างใหญ่หลวง พ่อได้ให้สิ่งนั้นแก่ลูกในลักษณะที่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ที่นี้ลูกเป็นขอทาน ในขณะที่ในชาติเกิดต่อไปของลูก ลูกจะมีข้อทองในปากของลูก ลูกกำลังจะไปยังโลกยุคทอง ที่นั้นทุกสิ่งจะทำด้วยทองคำ ผู้ที่มั่งคั่งก็จะมีปราสาทราชวังที่หรรษาประดับประดาด้วยทองคำ จะมีความแตกต่างอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ผู้คนกำลังห้อยกลับหัวเหมือนค้างคาว มายาทำให้พวกเขานั้นห้อย

กลับหัว เวลานี้พอมาแล้ว และตั้งนั้นลูกควรมีความกระตือรือร้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามมายาทำให้ลูกลืมหูลืมว่าเหล่านี้เป็นคำแนะนำของพ่อหรือคำแนะนำของบราห์มา ไม่ว่าเหล่านี้จะเป็นคำแนะนำของพ่อหรือคำแนะนำของบราเธอร์ พวกเขาก็สับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ไม่ว่าลูกจะคิดว่าคำแนะนำนั้นดีหรือไม่ดี ลูกควรคิดว่าคำแนะนำเหล่านั้นเป็นของพ่อ ลูกต้องทำตามคำแนะนำเหล่านั้น แม้ว่าจะมีความผิดพลาดในสิ่งเหล่านั้น บาบาก็จะแก้ไขความผิดนั้นให้ถูกต้องเพราะท่านมีพลังนั้น ลูกสามารถเห็นว่าผู้นี้ทำตามทุกสิ่งอย่างไร ใครกำลังนั่งอยู่ในศีรษะของเขา? ท่าน (ชีพบบา) กำลังนั่งถัดจากเขา (บราห์มาบาบา) กูรูก็ทำให้ลูกนั่งอยู่ข้างๆเขาด้วยเช่นกันเมื่อเขาสอนลูก อย่างไรก็ตามผู้นี้ก็ต้องทำความเพียรพยายามด้วยเช่นกัน ท่านต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสู่โตประธานจากโตประธาน พ่อพูดว่า จดจำพ่อในขณะที่ลูกกำลังเตรียมอาหาร ไม่มีใครอื่นสามารถจัดเตรียมอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบบา บราห์มาโบเจนที่ได้รับการยกย่องเป็นของเวลาปัจจุบัน แม้ว่าพราหมณ์ทางโลกจะร้องเพลงสรรเสริญอาหารนั้น พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าหมายความว่า ผู้ที่เพียงแต่ร้องเพลงสรรเสริญก็ไม่เข้าใจอะไรเลย อย่างไรก็ตามลูกสามารถเข้าใจได้ว่า เมื่อใครบางคนเป็นผู้กราบไหว้บูชา เขาก็มีจิตใจที่ฝึกฝนในศาสนา ที่นั่นในยุคทองไม่มีเรื่องของการเป็นผู้มีจิตใจฝึกฝนในศาสนาเพราะไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าความเลื่อมใสศรัทธาคืออะไร ผู้คนพูดถึงความรู้(ญาณ) ความเลื่อมใสศรัทธา(บักตี) และความไม่ชอบ(ไวราก) คำเหล่านี้ชั้นหนึ่ง ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน เมื่อลูกไม่ชอบกลางวัน ลูกก็สามารถเข้าไปสู่กลางคืนได้ สิ่งนี้ชัดเจนมาก! เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วและตั้งนั้นลูกไม่ต้องสะดุดล้มอีกต่อไป พ่อพูดว่า จดจำพ่อ! พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะเรียนรู้ความรู้ของวงจรโลก จดจำเมล็ดและจดจำต้นไม้ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ยุคทองกำลังจะมา เวลานี้ลูกอยู่ที่ยุคบรรจบพบกันและกำลังกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงาม ลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสู่โตประธานและตั้งนั้นลูกจะได้รับประสาทราชวังที่โตประธานที่จะอาศัยอยู่ ทั้งโลกจะกลับมาใหม่ ดังนั้นลูกควรประสบความสำเร็จอย่างมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งเสมอว่าลูกกำลังจะก่อตั้งดินแดนของเทวดานางฟ้า(ปารีสถาน)ของลูกด้วยการทำตาม ศรีมัท ละทิ้งสิ่งที่ไร้ประโยชน์และขยะทั้งหมดและอยู่ในความซาบซึ้งมาก
2. ความคิดที่ลูกมีควรจะมีสูงศักดิ์มาก ทำการเตรียมการที่จะเปิดหอพักและมหาวิทยาลัยที่สูงศักดิ์และดีมาก เป็นผู้ช่วยที่อยู่อย่างแผ่ตัวของพ่อ ลูกไม่ควรจะมีการโอ้อวดภายนอกใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งโดยการกลายเป็นผู้ประทานที่เต็มไปด้วยความรู้และมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับทุกดวงวิญญาณ
พื้นฐานหลักสำหรับการเป็นผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นคือการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวก ผู้ที่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือความคิดของผู้อื่นไม่สามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นได้ เพชรพลอยที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นจะมีสมบัติอันทรงพลังของความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกที่เต็มเปี่ยมอยู่เสมอ เนื่องจากความเต็มเปี่ยมพวกเขาจึงสามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกต่อผู้อื่น การมีความคิดที่บริสุทธิ์และในเชิงบวกสำหรับผู้อื่นหมายถึงการเต็มไปด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ทั้งหมด เพียงผู้ประทานที่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้นที่จะสามารถรับใช้ทุกคนได้ในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา และจึงกลายเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่ง

คติพจน์: เพื่อที่จะกลายเป็นผู้มีสิทธิ์ในอาณาจักรของโลก จงกลายเป็นเครื่องมือสำหรับการเปลี่ยนแปลงโลก

*** โอม ขานติ ***